

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1753).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Efter at Forslag til Lov om Sparekasser er vedtaget i Landstinget, tillader jeg mig at forelægge og anbefale det til dette høje Tings velvillige Behandling. Man har ved Udarbejdelse af Forslaget bestræbt sig for at bringe Sparekasseloven paa Linie med Bankloven af 1930 og samtidig at gøre Forholdene inden for Kasserne mere ensartede end hidtil, og det har her været et Hovedsynspunkt, at det er af afgørende Betydning for Opretholdelsen af Sparekassernes Stilling, at Sparekasserne fortsat frembyder en saadan Betyggelse for Indskyderne, at disse med fuld Tillid kan betro deres Sparemidler til dem.

Paa forskellige Punkter er det fundet nødvendigt eller hensigtsmæssigt i nogen Grad at skærpe Kravene til Sparekasserne, men jeg tror ikke, at dette med den Praksis, der hidtil er fulgt, vil kunne føles generende, og jeg henleder Opmærksomheden paa, at der paa en Række Punkter er indført Overgangsbestemmelser. Der er i det andet høje Ting med min Tilslutning foretaget nogle Ændringer, som jeg kort skal berøre i det følgende.

I Lovforslagets § 1 er der givet en Definition af Sparekassebegrebet, og det er som karakteristisk for Sparekasserne fremhævet, at de „har til Formaal at modtage Indskud til Forrentning fra Offentligheden“. Samtidig er det fremhævet, at Sparekasserne ikke maa drive Bankforretninger, og i i Overensstemmelse hermed er det foreslaaet at ophæve deres Ret til at drive Vekseldiskontering, en Ret i øvrigt, som i de senere Aar har været benyttet i meget begrænset Omfang; dog gives der en Frist til Afvikling af Vekselengagementerne, en Frist, som i det andet høje Ting med min Tilslutning er forlænget med to Aar indtil 31. Marts 1941.

Den gældende Lovs Bestemmelse om, at Sparekasserne er pligtige og eneberettede til at benytte Betegnelsen Sparekasse, er bibeholdt og udvidet noget.

Kapitel II handler om Sparekassernes Vedtægter og Ledelse. I § 4 er der i det andet høje Ting med min Tilslutning foretaget en mindre og i det væsentlige formel Ændring. I § 5 foreslaas det, at Garanterne ikke maa faa højere Rente af deres indbetalte Garantikapital end 1 pCt. over den gennemsnitlige Rentesats for Kassens Indlaan paa Opsigelse i det senest forløbne Regnskabsaar. Da Sparekasserne ikke er erhvervsdrivende Foretagender, er det ikke fundet rimeligt, at Garanterne kan faa en højere Rente. I Paragraffens første Stykke er der med min Tilslutning foretaget en Ændring, saaledes at det ikke frentidig vil blive krævet, at Vedtægterne skal indeholde nogen absolut Angivelse af den samlede Sum af Garanternes Forpligtelser, idet det er fundet tilstrækkeligt, at Mindstebeløbet for Garanternes Hæftelser anføres.

Reglerne i Lovforslagets § 7, der omhandler Sparekassernes Ledelse, tager Sigte paa at tilvejebringe større Ensartethed end hidtil. I Paragraffens første Stykke, der er undergaaet en mindre Ændring i det andet høje Ting, fastsættes det saaledes, at Generalforsamlingen skal bestaa af Garanterne eller, saafremt Garanternes Antal maatte overstige 200, et Udvalg af disse, valgt i Henhold til derom i Vedtægterne indeholdte Regler. Endvidere fastsættes det, at Ledelsen, uanset om der er Garanter eller ej, altid skal bestaa af to Organer, nemlig et Tilsynsraad, der har den kontrollerende Myndighed, og en Direktion eller en Forretningsfører, der har den daglige Ledelse. Tilsynsraadet skal bestaa af mindst 7 Medlemmer, hvoraf en udnævnes af Handelsministeren. Efter de hidtil gældende Regler skal Ministeren kun vælge Tilsynsraadsmedlemmer i Kasser, der ikke har Garanter.

Fra forskellige Side har der været sig Røster mod denne Udvidelse af Antallet af ministerielt valgte Tilsynsraadsmedlemmer; sidst har et herværende Dagblad i en ledende Artikel kritiseret den nye Bestemmelse og efterlyst en saglig Begrundelse for den. I denne Anledning vil jeg gerne understrege, at Forslaget er begrundet med, at Garantkasser saa vel som Ikke-Garantkasser i Virkeligheden i overvejende Grad er baseret paa Kassernes egne Midler og kun i forholdsvis ringe Omfang paa Garanternes Hæftelser, og jeg skønner derfor ikke rettere, end at det er fuldt naturligt og sagligt vel begrundet, at det ogsaa for Garantkassernes Vedkommende sikres, at der i disses Ledelse findes en Repræsentation for de almindelige samfundsmæssige Interesser. Derimod har jeg fundet det for-